

7 Μαρτίου 2016

Το έλεος του π. Γιώργη Ματωνάκη που «καταδίωκε» χήρες κι ορφανά (Νικόλαος Δασκαλάκης, Αντιδήμαρχος Δήμου Πλατανιά)

/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση:<http://bitly.com/219NaRU>]

Δ) Η ΧΗΡΑ ΓΙΩΡΓΑΚΑΙΝΑ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΧΕΛΑΙΟ

Στο Γεράνι ζει εκείνα τα χρόνια μια άλλη χήρα - η Γιωργάκαινα - η οποία πασχίζει απεγνωσμένα να μεγαλώσει μόνη της τα τρία ορφανά παιδιά της. Κάποια μέρα ο παπά Γιάννης ετοιμάζεται να πάει στο σπίτι της για ευχέλαιο, όπως έχουν συνεννοηθεί, ωστόσο η ίδια νιώθει εξαιρετικά άβολα, γιατί δεν έχει χρήματα να πληρώσει τον ιερέα, όπως συνηθίζεται.

«Ελάτε να καθίσουμε εδώ στα σκοτεινά» παρακινεί τα παιδιά της. «Αν έρθει ο παπάς δεν θα του ανοίξουμε και θα προσποιηθούμε ότι λείπουμε» τους λέει, εξηγώντας συγχρόνως την αιτία για τη συμπεριφορά της.

Σε λίγο φτάνει ο ιερέας ο οποίος χτυπά την πόρτα και φωνάζει στη Γιωργάκαινα να του ανοίξει.

«Γιωργάκαινα, άνοιξε, ευλογημένη!» φωνάζει επανειλημμένως ο αγαθός γέροντας χωρίς να υποσιάζεται τους λόγους που η χήρα συμπεριφέρεται μ' αυτόν τον τρόπο.

«Ήρθα για το ευχέλαιο που έχουμε κανονίσει». Όμως ούτε φωνή, ούτε ακρόαση από τη χήρα και τα ορφανά!

Η ώρα περνά κι έρχεται το σούρουπο. Τότε ο ιερέας συνειδητοποιεί, ότι κάτι περίεργο συμβαίνει. Προχωρά κι ανοίγει την πόρτα. Αντικρίζει τη Γιωργάκαινα και τα παιδιά της καθισμένους σιωπηλούς στο μισοσκόταδο.

«Γιατί, ευλογημένη, δεν απαντάς;» τη ρωτά. «Δεν θα κάνουμε το ευχέλαιο;»

«Πάτερ, σε ντρέπομαι, αλλά δεν έχω λεφτά να σε πληρώσω! Γι αυτό ας το αφήσουμε καλύτερα» του απαντά ψελλίζοντας η γυναίκα.

«Τι λες, ευλογημένη του Θεού! Τι είναι ο Θεός κι η Εκκλησία Του και τα μυστήρια που εκτελεί ο ταπεινός Του υπηρέτης; Μπακάλης είναι που, αν δεν του δώσεις χρήματα, δεν σου δίνει εμπορεύματα; Θα επανέλθω αύριο το απόγευμα για το ευχέλαιο και δεν θέλω ν' ακούσω τις ίδιες ανοησίες ξανά, ακούς;» ήταν η αποστομωτική απάντηση του ευλαβούς γέροντα.

Πράγματι, το άλλο απόγευμα ο ιερέας ξαναπάει στο σπίτι της Γιωργάκαινας για το συμφωνημένο μυστήριο. Η Γιωργάκαινα τον υποδέχεται αυτή τη φορά αλλά με

μια πρόταση:

«Πάτερ, δεν έχω χρήματα να σε πληρώσω αλλά έχω μερικά φρέσκα αυγά να σου δώσω για τις υπηρεσίες σου...»

«Μπα, σε καλό σου, ευλογημένη!» την διακόπτει ο γέροντας. «Κράτα τ' αυγά να τα φάνε τα ορφανά! Αν θες όμως, μπορούμε να κάνουμε μια άλλη συμφωνία. Σε λίγες μέρες θα χρειαστώ εργάτες για τον τρύγο και το πάτημα των σταφυλιών. Αν θες, έλα να κάνεις μερικά μεροκάματα που τόσο έχεις ανάγκη για σένα και τα παιδιά σου»

Η συμφωνία κλείνει και η χήρα δουλεύει τρεις μέρες στ' αμπέλια του παπά-Γιάννη. Όταν τελειώνει το έργο κι έρχεται η ώρα του απολογισμού και της πληρωμής η χήρα αρνείται να πάρει έστω και μια δραχμή έναντι της δουλειάς της.

«Αν είναι ποτέ δυνατόν, πάτερ!» του φωνάζει. «Μετά από τόσα που σου οφείλω δεν υπάρχει ουδεμία περίπτωση να δεχθώ χρήματα για τα μεροκάματα που σου έκανα!»

Μετά την επίμονη, πεισματική άρνηση της γυναίκας, ο παπάς απομακρύνεται μ' ένα αινιγματικό χαμόγελο, μουρμουρίζοντας «Καλααά.....!»

Την επόμενη μέρα, χωρίς να το πει ούτε στην πρεσβυτέρα, αγοράζει 5 οκάδες βαμβάκι, το είδος που χρησιμοποιούν στην οικοτεχνία και στον αργαλειό οι γυναίκες της εποχής, για να φτιάξουν από ρούχα μέχρι υφαντά οικιακής χρήσης. Περιμένει να νυχτώσει καλά και μετά πηγαίνει μέχρι την πόρτα της Γιωργάκαινας και το αφήνει κρυφά εκεί.

Η χήρα το βρίσκει το επόμενο πρωί και, αφού «ανακρίνει» τις γειτόνισσες, μαθαίνει ποιος είναι ο «δράστης». Κάποια γειτόνισσα έχει δει τις ενέργειες του ιερέα παρά τις προφυλάξεις του.

Τρέχει η Γιωργάκαινα να βρει τον ιερέα και του προτείνει να του το πληρώσει.

«Είναι πληρωμένο» ισχυρίζεται εκείνος. «Το έχει πληρώσει ο Θεός!»

Τέτοια είναι η μέριμνα του ταπεινού παπά για τους μη έχοντες και τους φτωχούς.

[Συνεχίζεται]